

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Maria Grzelka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. P.

przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowo-Usługowo-Transportowemu "T."

sp. z o.o. w L.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 22 lutego 2007 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 16 stycznia 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem Sądu Okręgowego w L. z dnia 15 maja 2003 r. powód został zwolniony w całości od kosztów sądowych w sprawie o zapłatę przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowo-Usługowo-Transportowemu „T.” Spółce z o.o. Sąd Okręgowy w L. powództwo oddalił a Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 5 października 2006 r. oddalił apelację powoda. W dniu 2 stycznia 2007 r. powód wniósł skargę kasacyjną. Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę jako nieopłaconą opłatą w wysokości 30,- złotych. W zażaleniu powód zarzucił, że po wniesieniu skargi otrzymał wezwanie do usunięcia braków skargi kasacyjnej przez nadesłanie odpisu skargi i uiszczenie opłaty podstawowej na wskazany rachunek bankowy i wezwaniu temu zadośćuczynił m.in. wpłacając w dniu 13 stycznia 2007 r. żadaną kwotę 30,- złotych.

Sąd Najwyższy uznał zażalenie za bezzasadne. Zgodnie z art. 14 ust. 2 i 3 w zw. z art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398) strona zwolniona przez sąd w całości od kosztów sądowych jest obowiązana uiścić od każdego pisma podlegającego opłacie kwotę 30,- złotych. Jeżeli pismo zawierające środek zaskarżenia jest wnoszone przez profesjonalnego pełnomocnika opłata podstawowa podlega uiszczeniu bez wezwania i to pod rygorem odrzucenia środka zaskarżenia (art. 130² § 3 k.p.c.). W rozpoznawanej sprawie skarga kasacyjna powinna być bez wezwania opłacona kwotą 30,- złotych w dniu 2 stycznia 2007 r. Późniejsze opłacenie było bezskuteczne w sytuacji, gdy nastąpiło po upływie przewidzianych na wniesienie skargi kasacyjnej (art. 398⁵ § 1 k.p.c.) 2 miesięcy, które w rozpoznawanej sprawie należało liczyć od dnia 3 listopada 2006 r. tj. od dnia, gdy nastąpiło doręczenie wyroku w uzasadnieniu. Oczywiście błędne wystosowanie przez Sąd wezwania do uiszczenia opłaty podstawowej nie usprawiedliwiało uchybienia obowiązkowi, który wynika wprost z ustawy. Z przedstawionych względów

odrzucenie skargi kasacyjnej znajdowało podstawę w art. 130² § 3 k.p.c. i art. 398⁶ § 2 k.p.c. Treść zażalenia nie usprawiedliwia innej oceny w związku z czym Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).